

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Pace peste cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român! Acest cuvânt să lucreze și să așeze pace peste pământ și peste popoare, căci împărații și supușii lor nu au putere în cuvânt, fiindcă puterea este în cer și vine din cer și lucrează peste pământ după cuvântul lui Dumnezeu prin puterile cerești slujitoare din cer peste pământ.

E zi de sărbătoare în cer și pe pământ, și sunt întru venirea Mea sfintele cuvioase și ceața lor din cer și au sărbătorită pe ucenița cea care M-a iubit aparte pe pământ, cuvioasa Parascheva, cea care de copilă a lăsat viața cea pământească la glasul Evangheliei cuvântului Meu pentru cei ce Mă urmează cu viața lor și s-a dat lui Dumnezeu și L-a iubit până la sfârșit, și este ea așezată pe vatra neamului român și împarte bunătăți din cer celor ce o strigă în ajutor în vreme de necaz, și iată iubire și viață cu Hristos, și apoi lucrare din cer peste pământ prin cei ce s-au dat Domnului pentru petrecerea cu El pe pământ, și apoi din cer împărțind mângâieri și alin peste ranele celor încercați de ispite și care-și îndreaptă nădejdea spre cer, de unde să primească ei de la Dumnezeu!

E multă durere pe pământ peste oameni, și e multă mila cea din cer peste pământ și peste cei răniți de dureri. Mă doare pentru mântuirea omului, dar și de durerile vieții lui Mă doare, dar durerile sunt îngeri care conduc la Mine pe cei ce rătăcesc calea lui Dumnezeu, o, că nu voiesc să pierd, ci voiesc să-i atrag pe toți la Tatăl, chiar dacă vrea, chiar dacă nu vrea omul să se întoarcă la Dumnezeu.

Mi-e dor de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii și trebuie să pregătesc această slavă și de aceea vin cuvânt pe pământ și de a- ceea îl strig pe om și-i spun cuvântul gurii Mele scris acum două mii de ani: *«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie»* și să facă și el așa cum a făcut cuvioasa Parascheva, care a plecat pe cale spre Mine de micuță când a auzit în biserică acest cuvânt al Evangheliei Mele cu care-l caut și îl strig pe om de atunci și până azi și-i spun să vină după Mine cu crucea sa.

E grea viața fără Dumnezeu și e grea crucea de dus fără Mine sub ea pe calea omului pe pământ. Nu știe omul de Dumnezeu, nu-L caută decât în vreme de necaz, și de aceea e grea viața fără Dumnezeu pe cale. Mi-e milă de omul străin de Dumnezeu, și am făcut această milă mare ca să vin cuvânt pe pământ și să-l sprijin pe om și să-i deschid mintea și calea pentru viața lui. N-am de pe pământ ajutor pentru om. Nu sunt păstori de suflete cu milă pentru oameni, dar este scris în Scripturi și în prooroci că voi veni Eu Însumi și voi paște turma și o voi vindeca de răni și o voi purta la pășune și la izvoare, și iată, asta împlinesc acum, și din Scripturi am luat ca să lucrez ceea ce lucrez și împlinesc.

Vin pe pământ Păstor, așa cum este scris să vin, o, și găsesc păstori fără de veghe peste turmă și fără de milă pentru viața cea veșnică a turmei. O, ce să le fac la păstori? Ei sunt și mai străini de Dumnezeu decât turma cea rătăcită peste tot, nepăzită de lupii de peste tot pământul înconjurând turma ca s-o culce jos.

Îmi împart îndemnul și strigarea peste tot, și dau să-l scap pe om de nepăsare de suflet și să-i pun calea sub picioare. O, nu mai este frică de Dumnezeu în oameni ca să nu piardă ei înțelepciunea vieții. Se iau unii după alții oamenii și n-au înțelepciune ca să-i ajute ea. S-a cuibărit în ei duhul trufiei, duhul cel din iad ieșit ca să stăpânească omul de pe pământ. Nu-mai suferința mai poate să-l trezească pe om și să-și vină în fire și să-L caute pe Dumnezeu peste viața sa.

Nimeni nu mai iubește suferința, nimeni nu vrea să poarte cruce, nimeni, decât creștinii Mei, nimeni decât cei ce se uită la Mine. Eu sunt Păstorul Cel cu crucea ca să Mă vadă cel ce voiește să vină după Mine și să știe cum se merge pe calea vieții, căci altfel de mers îl prostește pe om și îl conduce spre duhul trufiei, duhul care stăpânește peste oameni pe pământ.

Voi, fii ai poporului cuvântului Meu, voi să vă feriți de duhul satanei, de duhul trufiei, duhul care-l scoate pe om din duhul ascultării de Dumnezeu și al aplecării și al iubirii, o, fiilor, și apoi acest duh îl pedepsește pe om, Îl dă deoparte pe Dumnezeu de la cârma vieții omului. O, nu stați fără învățător, fără cârmă peste voi.

Nu vă purtați cum o fi cu cel care vă veghează și vă ține din scurt paza vieții, faptele vieții, purtarea și lucrarea. O, nu-l vorbiți de rău, fiilor, nu vă supărați când vă arată greșelile și nu-l vorbiți de rău dacă nu-l folosiți din plin pentru formarea purtării voastre de fiecare clipă, căci dacă faceți așa, voi nu aveți cârmuitor de la Dumnezeu pentru voi ca să se cheme că sunteți ai lui Dumnezeu și că v-ați adus Domnului spre creștere.

E mare durere pe pământ și peste oameni din pricină că omul nu are cârmuitor peste viața lui. Sunt mari greșelile omului, și nu este cel care să cerceteze greșeala ca să nu vină suferința cea pentru greșeală. E slabă de tot înțelepciunea care ar mai fi în om. E întuneric peste tot, iar lumina caută prin întuneric ca să mai salveze oameni. Sfinții vin cu Mine pe pământ ca să ajute oamenii, o, și e mare și multă lucrarea lui Dumnezeu pentru vindecarea de întuneric a celor de pe pământ. Fecioara Parascheva, iată, cheamă și ea spre Dumnezeu și spune așa tuturor:

— *O, fii ai oamenilor, veniți spre Dumnezeu că pe pământ stăpânește satana cel pedepsitor până și pentru cea mai mică greșeală, dar Domnul Iisus Hristos e cu iertarea, e cu învierea cea prin pocăință și prin iubire de Dumnezeu. Vine Domnul cu sfinții pe pământ și strigă și învață și Se împarte învățând. Veniți spre lumină! Ieșiți din întuneric și veți vedea lumina și vă veți bucura de slava lui Dumnezeu, că a venit vremea slavei cerești pe pământ și-și face Domnul loc prin întuneric și lucrează cu cuvântul și țipă satana de frică auzind pe Domnul grăind și chemând spre vremea slavei!*

Vine Domnul cuvânt pe pământ în țara românilor, și Se împarte peste popoare cu lumina cuvântului Său și cu puterea cea de sus.

O, Doamne, fă-i pe toți românii fii ai împărăției Tale, că aceștia vor fi căutați ca iarba de leac, căci Tu îi înveți acum să vină după Tine așa cum m-ai învățat pe mine de micuță, iar eu am lăsat înapoi viața cea depărtată de Tine și mi-am luat crucea și Te-am urmat până la sfârșit, până în cer, o, Doamne. Așadar binecuvintează neamul român și așează pe meleagul lui legea raiului, împărăția Ta, Doamne Iisus Hristos, Păstorul meu Cel blând al vieții mele pe pământ!

— O, am iubire mare pentru neamul român, și va fi bucurie fără de margini aici, și pentru tot pământul și neamul când se va ști toată taina acestui meleag în care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum cetatea cuvântului Meu și trâmbițarea, a șaptea trâmbiță, precum este scris, și ca să se sfârșească fărădelegea și să se arate viața cea sfântă și veșnică și cei ce vor avea pentru ei mila Mea, iertarea și iubirea.

Acum, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu! Cereți voi ceea ce vă întărește de la Dumnezeu pe voi. Pace vouă în tot ceea ce lucrați și împliniți cu Dumnezeu! Eu sunt în față și fac cale ajutorului tot, iar voi să cereți Tatălui sprijinul Meu, căci Tatăl are drag să vă audă că-I cereți în numele Meu. Cereți și nădăjduiți întreg și fiți nădejdea lui Dumnezeu în tot ceea ce lucrează cu voi și prin voi.

Ceea ce vine spre voi, întrebați-vă cu Mine și vom lucra spre slava lui Dumnezeu toate, o, fiilor, că a venit vremea slavei și a mărturisirii acestei istorii sfinte pe pământul român și de aceea trebuie să se bucure toate neamurile pământului și să se mângâie de mila Mea cea

mare acum, la sfârșit de timp, și va fi frumos și va fi slavă cerească pe pământ cu oamenii, căci Dumnezeuul României împarte iubirea Sa din destul, și tot pământul și tot omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și lucrarea cuvântului Său din mijlocul neamului român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27-10-2023